

Згідно з Конституцією України рівність прав жінок і чоловіків забезпечується, зокрема, наданням рівних можливостей у громадсько-політичній діяльності. При цьому, за даними звіту Всесвітнього економічного форуму, Україна посідає 59 місце (зі 153) в рейтингу гендерної рівності, а в рейтингу політичних можливостей для жінок – 83 місце.

Український парламент ще далекий від гендерної збалансованості, але тенденція обнадійлива. Якщо в першому скликанні було тільки 2,5% жінок (12 із 475 депутатів), то в нинішньому скликанні – 20,6% (87 із 423 нардепів).

У другому скликанні Ради жінки становили 4,1% усього складу (18 із 436 депутатів), в третьому – 8% (38 із 477), в четвертому – 5,5% (28 із 509), в п'ятому – 8,7% (42 із 483), в шостому – 7,8% (42 із 541), в сьомому – 9,6% (46 із 478), у восьмому – 12% (56 із 468).

Однак уперше жінки в керівництві парламенту з'явилися тільки у восьмому скликанні. Спочатку Оксана Сироїд зайняла пост заступника спікера, потім Ірина Геращенко стала першим віцеспікером. У нинішньому скликанні Ради єдина жінка в президії – заступник спікера Олена Кондратюк.

Варто зазначити, що в новому Виборчому кодексі прописані гендерні квоти на рівні 40%: в кожній п'ятірці виборчого списку повинні бути як чоловіки, так і жінки. Тому гендерна ситуація в наступних скликаннях Ради має покращитися. Тим паче, що парламентська гендерна квота для наступних виборів чітко визначена на рівні 40% і відтепер є обов'язковою для виконання.

На виборах 2019 року вона сягала 30% і не була обов'язковою. Проте, якщо партія, яка пройшла до парламенту, її дотрималася, то вона додатково отримала 10% до суми річного держфінансування.

За матеріалами "Слово і діло".